

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba, Geo. Lalchak, President.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видавці: Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ро-бі вулиці Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. Ю. Лалчак, голова.
 Передплата на рік \$4.00

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ЖИТТЄВА ТРАГЕДІЯ МАЙНЕРІВ.

Майнери становлять ту частину робітничого класу, що працює серед найтяжчих і найнебезпечніших умов і є найбільш виснаженою капіталістами. Капітальні і смерть завжди чакають на них під час праці, а платня часто не вистарчає на прожиток.

Тому то власне майнери майже по всіх країнах примушені частіше і завятіше борюватися за свої інтереси, як яка небудь инша частина робітничого класу. Тому вони скоріше організують-ся і більше у них революційного духа.

Люди, що не знайомі з умовами, серед яких працюють і живуть майнери, не можуть зрозуміти причин частих конфлік-тів в майнерській індустрії. До того капіталістична преса завжди набрикує проти майнерів, перекажує факти з їх-нюю боротьбою і ніколи не виявляє життєвої трагедії майнерів.

ЗАРОБОТКОМ МАЙНЕРІВ А ЗИСКИ КОМПАЇНІ.

Під час майнерського страйку в західній Канаді капіталі-стична преса безперестанно повторяла свою брехню, що майне-ри заробляють по кільканайдцят долларів на день, а власники вуглевих копалень не мають засків. Тимчасом справа малася так, що по кільканайдцят долларів на день, заробляли лише тільки деякі старі майнери, яких компанія найнялачи були за-скарви дати спробу працювати в так званих "пиларе". Це були тільки шашливі одиниці. Але й ті одиниці, разом з усіма иншими майнерами, ніколи не працювали і не працюють всі мі-сяці в році. Майнери мають працю лише по кілька місяців в ро-ці і працюють часом, з ризиком довгими і короткими пере-рвами, по два або три дні на тиждень. Заробіток майнера в ці-лому році, беручи пересічну суму, не доходить до тисячі долларів.

Що-ж до власників вуглевих копалень в західній Канаді, то вони мали зиски навіть в роках страйків, за винятком 1924 року, в якому їхні рахунки виявляють невеличку втрату. Для прикладу подая рахунок засків і втрат Гілкредет Колебіє, який появився в пресі 4. червня 1926. В 1919 р. ця компанія мала 7.26 процент аска; в 1920 р. заск зріс до 12.60 процент; в 1922 р. — 6.11 процент; в 1923 р. — 9.00 процент; в 1924 р., в наслідок затяжного страйку, компанія втратила 8,658 доларів; в 1925 р., не зважаючи на те, що страйк все ще продовжав-ся з початком року, компанія мала заску 4.02 процент.

Стільки про вуглекопів і власників вуглевих копалень на заході Канади. Даліє гірше положення вуглекопів на сході Канади, в Новій Шкотії. Читачі все ще пригадують собі ошей жахливого становища тамошніх вуглекопів, що їх подари були навіть деякі посли в федеральному парламенті під час остан-нього страйку в Новій Шкотії.

СТАНОВИЩЕ МАЙНЕРІВ В ПІВНІЧНІМ ОНТЕРІО.

Не краще, але це більше жахливе становище майнерів, що працюють в металевих майнах північної частини провінції Онтеріо. Правда, що вони працюють більш регулярно і біль-ше тяжків в році. Випадки від обліму скали не такі часті, як випадки від обліму вугля. Немає в цих копальнях такої небезпечі, як в вуглі. Проте випадки каліцтва тут не мало, а небезпечка певного вкорочення життя далеко страшніша, як у вуглевих майнах, бо вона не минає ні одного майнера. Ця небезпечка — чахотка (сухоти).

Оце недавно правительственне Онтерієське Бюро Индустрії-альних Дослідів назначило спеціальну комісію для перевірен-ня стану здоров'я всіх майнерів в металевих копальнях провін-ції Онтеріо. Сталося це в наслідок недавнього законного ви-знання чахотки як індустріальної хороби (ухваленого на остан-ній сесії провінціального парламенту поправки до закона про відшкодування робітникам, за яку майнери, що працюють в металевих майнах, належаться відшкодування. Якраз під цю пору ці комісія переводить екзaminaцію майнерів в Тімміс і околиці.

Зі звідомлень, які прислали нам наші товариші з тої око-лиці (офіціальних звідомлень комісії це нема), виявляється жахлива картина. Немає майже ні одного майнера з тих, що працювали-що найменше кілька або кільканайдцят років в ме-талевих майнах, що не мав би чахотки. Кожен майнер, що працював довгий час в копальні золота, срібла або иншого металу, має сухоти першої, другої або й третьої стадії. Зовсім проуміло, що це відкриття страшенно пригнобило майнерів, а деяких поставило в розсудливе становище.

До праці в металевих майнах аглошталієся вони здорові, сильні, з надією забезпечення свого життя і можливості спо-кійнішого сімейного прожитку. Рік за роком під трощених ни-ми скали пораз ганібе вдавсь в їхні легені, загніжджувалася і розвивалася страшна майнерська хороба, що її називають по англійськи "Pneumonia" (від чахотки), руйнувала клітнини органі-зму і робила їх блідим, хорпим, передчасним старцями. Не всі були свідомі того. Комісія дала свій присуд. Тепер їх авільвають від праці і набригають знову нових робітників, здорових, сильних, яким ніш коштів були, щоб з них так са-мо видуштити життєву силу і викинути пізніше як нещатних до дальшої праці.

За свою працю майнери в металевих майнах діставали неза-виду платню, що задовляло вистарчало на прожиток. Ратувало їх це, що працювали більш старо. За те власники копалень зо-лата, срібла і инших металів завжди роблять велічезні заски. Для прикладу нехай послужить останній рахунок компанії Го-лденджер, який виказує, що заски за 1925 рік вийскли 26.60 процент. Ці заски здобуті коштом зіпнеження життя тисяч робіт-ників в металевих майнах і млинах. За блеском золота й срібла криється страшна життєва трагедія тих робітників.

ОРГАНІЗАЦІЯ І БОРОТЬБА ОДИНОКИХ ПОРЯТУНОК.

Та найсумнішим явищем є те, що майнери в металевих май-нах не організовані, бо тепер організації і боротьба за відшко-дування, це їхній одинокий порятунок. Спроби організувати майнерів в Онтеріо були вперез роблені, був навіть час, що вони

були поріанано досить сильно організовані, але організації не трималася. Недавно, при допомозі т. І. Стоцалюка з заходу, зроблено повнову спробу встановлення єднї. Цим разом органі-зовано там "Майн Воркере Юніон оф Канада", але вона не розвинулася ще так, як цього можна було надіятися.

Власники металевих копалень можуть використати неоргані-зованість майнерів і всілякими прийомами або підступними спо-собами повнікнати хорих майнерів з роботи та не дати їм ні-якого відшкодування, яке їм належить після провінціального закона про відшкодування робітникам. Відшкодування платять "Компенсейшн Бюро", але загальну суму відтак розпо-діляється на всіх власників копалень, яку вони платять в формі оплати за кожного майнера, що в них працює. Через те власники копалень зацікавлені в тому, щоб робітники не діста-вали відшкодування. Особливо в цьому випадку, де відшкоду-вання хорих на чахотку випносить великі суми, вони будуть старатися вивести майнерів в поле. "Компенсейшн Бюро" про майнерів не подає, якщо вони самі про себе не подають. До-помогти тут може тільки юнійна організація. Тому майнери хоч тепер повинні докласти всіх зусиль, щоб організувати свої єдні для боротьби за рятуюнок бодай того, що ще можна вряту-вати, а далі для боротьби проти теперішнього суспільного ладу, що ґрунтується на такому страшному випискові і піпнеченню ро-бітничого життя.

М. Попович.

ДВІСТА ТИСЯЧНИЙ ПОХІД.

Німеччина має президента і не ніби демократичною респу-блікою. Але, як ми писали в минулому числі нашої газети, це по правді дивовижний тип "монархістичної республіки", бо владу в нїй мають явні мо-нархїсти. Сучасне положення республікансько-монархістич-ної Німеччини погане. Відомий план Доса на деякий час був у-сталев німецькі гроші, але в сїдз за ним прийшло скорочен-ня фінансів і дорожня креды-ти. Після цілого ряду бан-кротів велічезних капіталі-стичних тротів, почалася доба скорочення продукції. І це зно-ву довело до того, що в Німеч-чині є тепер поперх 2 з поло-винною міліоні безробітних, а місячний дефіцит міністерства фінансів доходить до 100 міліонів марок. Марка паде вниз. Робітники спожили свої неза-начні збереження, що як-так дали їм змогу провести зиму. В очі впадає, коли проходили по робітничих кварталах німець-ких міст, звідті населення: скудли і жалкі обличчя, лах-міття замість одежі, злидні, що нагадують часи найстраш-нішої нужди.

І власне ця нужда є найсиль-нішим агітатором поміж пра-цюючими масами. Особливо комуністична партія в остан-ньому часі почала чисельно ро-сти. Цікаво й те, що сьогодні в Німеччині існує сильний чер-воий союз фронтовиків, себ-то ціла пролетарська організа-ція, збудована на військовий лад.

Столиця Німеччини — Бер-лін, довго не забуде неділі 23. травня 1926 року, бо бачила в той день велічезну, загально-німецьку демонстрацію черво-ного союзу фронтовиків. Ще в суботу з усіх кішів Німеччини до Берліну почали прибувати численні спеціальні поїзти та тягарові автомобілі, "перепов-нені членами союзу. Одночасно до міста вступили піші кольо-ни безробітних членів союзу, що були в дорозі біля тижня. З Гамбурга, Гюбека та Кляя прибули великі загони союзу червоных моряків. В робітни-чих кварталах Берліна багато будинків і цілі вулиці було

прикрашено червоними прапо-рами. В суботу ввечері по всіх районах Берліну відбулись ма-ніфестации на честь прибуття. На могили жерть революції по-кладено вінки.

В неділю 23. травня в народ-ному парку в Майкельні (не-відь міста Берліна), відбулись масові походи червоных фрон-товиків. В цих походах велику участь взяло пролетарське на-селення Берліну. Про розміри походу можна судити по тому, що похід червоных фронто-виків попри трибуну, де сто-яли члені Центрального Коміте-ту союзу, тривав більш 4 годни і, навіть, за цей час ще не за-кінчився — його довелося при-пинити тому, що стало вже темно.

Після цього більш 200 тисяч пролетарів, в тім числі біля 80 тисяч червоных фронтовиків, що прибули з усіх кішів Ні-меччини, зібрались у веліче-зному парку, де були сотні прапорів і багато оркестрів.

В народному парку відбу-лись велічезні мітинги, де ви-ступали т.т. Пик та Тельман від імени комуністичної партії та ЦК союзу червоных фронтови-ків. Промовці особливо під-кресливали ролю союзу, як за-собу здійснення пролетарсько-го єдиного фронту в боротьбі проти реакції за пролетарську диктатуру. Після промов від-булась урочиста передача сою-зові прапорів від радянських робітничих організацій та бер-лінського комітету комуністи-чної партії. Тельман, що при-няв від імени союзу прапори, передаті радянським робітни-чим організаціям, урочисто об-іщав, що союз буде гідним цих прапорів і за прикладом радянських робітників добеть-ся під цими прапорами перемо-ги в наступних боях.

Всі маніфестации, що трива-ли загалом більш 12 годни, відбулись без единого інциденту, хоч влада й мобілізувала за-гони поліції всіх родів зброї.

І неадекватній той час, як німе-цькі червої фронтовики дій-сно під червоними прапорами не тільки словами, але й ділом заявлять право працюючого на краще й справедливе життя.

НА ШПАЛЬТАХ ГАЗЕТ.

РАДЯНСЬКА ПРЕСА ПРО СМЕРТЬ ПЕТЛЮРИ.

Вістка про це, що в Парижі Убито Петлюру, не викликала на Україні великого вражіння. Україна занята в цей час важ-ними економічними справами, в Харкові відбувається третя сесія Всеукраїнського Цен-трального Виконавчого Коміте-ту з великою участю представ-ників селянства, переводяться ріжкі господарські реформи на користь працюючих мас і така вістка, як смерть давно забуто-го Петлюри — промайнула в телеграмах, як зневажлива, бу-денна хроніка з емігрантського багна. Харківські "Вісти" з 27. травня з цього приводу помісти-ли коротку статтю А. Приходь-ка і. н. "Петлюра", в якій між иншим пишеться:

Петлюра загинув політично ще в 1920 році, в той час, як робітни-чеський багатий виштовхував його за межі червоных земель. Рані — страшні руйн, викинен Петлюрою

ка" свої "сестри" — петлю-рівської України в... Парижі.

ПЛІСУДСКІ — КЕРЕНСЬКИЙ.

В країні чорного фашизму — Італії, переворот Пілсудского викликав серед фашистів чимале зацікавлення. Але агодом вони розчарувались.

Пісудскі покино оказався мало ризичим і своє диктатор-ство стараться доволі незруч-но прикривати демократичною платкою. З цього приводу іта-лійська газета "Імпери", орган крайніх фашистів, в числі з 24. травня — пише:

Немає сумніву, що Пілсудскі має найкращі наміри допомогти державі відародити економічну могутність Польщі. Але для цього треба мати Муссолініа, або Наполеонів — генія. Замість того ми бачимо людину, що завжди вагається. Це другий Керен-ський.

Читачі і думаєш: в дивних часах живемо. "Генії" ходять собі по землі, як віщі. Отак "геній" Муссоліні в своїй фа-шистській чорній сорочці сидить на диктаторському престолі в Римі, а його одностуці-песики ніяк не хотять признавати инших "геніїв". По правді-ж Пілсудскому до Муссоліні багато бшше, як в Варшаві до Риму. Оба вони однакові "ге-нії" і обох жде одинаковий кі-нець. Може одного швидче, другого пізніше, але яка різ-ниця? Коженні кінець ставити точку.

НЕ МОЖУТЬ НІЯК ПОГОДИ-ТИСЯ.

Так українські, як і росій-ські чорносотенці ніяк не мо-жуть погодитися з тим, що ді-ється тепер на Україні. Орган відомого російського чорносот-тенця Мілюкова "Послѣдній

ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНІ ЮНІІ В КАНАДІ НАД БЕЗОДНЕЮ ПРОПАСТИ.

Анархія серед шапових робіт-ників.

Ріжні так звані інтернаці-ональні президентні, їхні заступ-ники та організатори, впеваю-ють шапових робітників, що юніійний рух всюди "обірай"т, всюди "100 процент сильний", а лише в кількох шапах на за-ході Канади не досягнув своєї цілі. Але це не є правдиним. Трейд-юніійний рух в цілій Ка-наді переживає кризу, між зор-ганізованими робітниками по-мичається все більше і більше невдоволення, замішання, без-ладдя — анархія. Навіть серед-них робітників, що до цього ча-су, не були зорганізованими, догтоврєвала апатія починає шезати. Вони тек сколотилися, скрутились, кидують собою на всі боки, нарікають на всі юні і та шукають виходу. Отже, неправдою є, що юніійний рух всюди "благородний" і "100 процент сильний" за винятком кількох шапів в західній Кана-ді, бо про це ми доведемося з листів, які десятками чита-ється на відлідових мітингах. Листи пишуть від відлідові ріж-них "кредфів" не лише зі схід-ної Канади, але також й зі Зу-лченых Держав. Всі говорять про безладдя серед шапових робітників, про невдоволення з адміністрації вищих зарядів.

— Що нам дальше робити? — Що з тоб'є всього вийде? Ось такі і подібні питання ставлять незорганізовані ро-бітники при своїх вартатах, а зорганізовані на своїх мітін-гах.

Переговори в справі підвишки платні.

Вже місяць тому назад, як в Монреалі почато переговори між власниками залізних до-ріг і представниками т. з. "Ди-віжіон Но. 4. Рейлрод Департ-менту" А.Ф.Л., в справі від-новлення аргументу на 1926 р. Деякі "кредфти" поставили до-маганія за підвищенням заробітної платні від 5 до 15 шт. на годину, инші "кредфти" не по-ставили ніякого домаганія. Таке холодне відношення дея-ких "кредфтів" до підвищення платні викликало серед маши-ністів велике невдоволення і багато льокалів цих юній на-вть загрожали, що вищофавть-ся з під влади Телана та Диві-ї, президента та секретаря "Диві-

Новости", що виходить в Пари-жі, в числі з 1. травня признає, що на Україні —

Зріст не лише господарської, але й громадської активності населення — не реклама, а факт.

Згадуючи про немишу укра-їніацію, орган Мілюкова отвер-то пише, що українські імі-гранти-націоналісти, особливо петлюрівці, П клеветь. Але — пан Мілюков намагається спа-мигнати петлюрівців, бо каже, що боліти над україніацією нема чого, мовляв, це-ж по правді тільки протиквідівський рух на Україні.

Україніація є немов-би узаконеною формою антисемізму. Неприядані українські націоналісти з еміграції віднеслись-би вибачливіше до україніації, що її самі клануть, як-би знали, яка велика доза антисемізму в нїй міститься.

У відповідь на ці слова ро-сійських чорносотенців орган українських націоналістів у Львові "Діло" з 11. травня пи-ше ось що:

Автор просто відкриває "нову Америку", коли твердить, що україніа-ція покряваєтся на Україні з анти-семітвом (невпевно до Жидів, О.). Видно, що автор дає ає як "надмірною привязно" до всього українського. Згідно з його погляда-ми україніація це шось в році "бля-шавської інтриги", що не має ніякої иншої глибокої причини.

Націоналістичне, "Діло" в цьому випадку боронить біль-шовицьку україніацію, але наведені стрічки з органу ро-сійських чорносотенців відкри-вають не тільки настрої їх еап-мх, але й петлюрівців, які в україніації шукають чогось поганого, злочинного і хитрого. Вирочит, це-ж саме говорять і українські чорносотенці в Ка-наді.

Ще одна юнія.

Коли в західній Канаді про-вадилася боротьба між т. зв. інтернаціональними юніями і О.В.Ю., то чисто канадійська юнія Canadian Brotherhood of Railway Employees (C.B. of R.E.) зі своїм президентом Мошером лише приглядалася, що з то-го всього вийде. Нарешті, коли обо юні остигли, Мошер почав робити наступ. Пару тижнів тому назад Мошерові органі-затори почали "драйв". Навіть самий Мошер зараз на об'їзді по західній Канаді. Всі члені з О.В.Ю. дуже прихильно від-носяться до С.В. of R.E. Незор-ганізовані десятками вступа-ють до цієї юнії кожного дня. По шапах деякі члені интерна-ціональних юній розносять а-підлітки від С.В. of R.E. Навіть вищі льокальні урядники интер-національних юній говорять от-верто, що прийде час, коли "ми все передіємо до С.В. of R.E." Що з тоб'є всього вийде, то поки що трудно сказати. Але бачучи такий хаос в интер-національній юнії, можна смі-ло сказати, що вони вже все пережили в Канаді і настав час на зорганізуванні нової инду-стріяльній юнії.

С.В. of R.E. — це організація збудована на індустріальних засадах. Покикана вона до життя вісімнадцять років тому назад. Поки-що, вона організує лише робітників в залізнодо-рожних індустріїх, але, як за-знав на одному із своїх мітін-гів президент Мошер, то в скорі-й час вона має поширится й на инші індустрії. С.В. of R.E. є визнаною власниками за-лізних доріг та до цієї пори за-ключила вже багато договорів з компаніями в справі умовин праці для своїх членів, які по-найбільш части працюють по офісах (клерки), звичайні робітники, "фрейт гендлерс" і ин-ші.

С.В. of R.E. є радикаль-нішою від А.Ф.Л., але її можна зробити такою, коли вона ста-не сильнішою. Отже робітники мусять сказати своє слово: або суди, або туди, а юнія мусят бути!

Сам Мен.

Джанстонів "скім" провалився.

"Балтімор енд Огайо Плен" або в скороченню — "Бі енд О Плен" переживає також кризу. Сам Джанстон, який шахрай-ським способом зібрав шав ви-браний президентом юнії ма-шинистів минулого року, вже зрезигнував зі "своєї посади, подаючи за причину своєї ре-зигнації, як "слабе зборюван". Разом з Джанстоном починає "резигнувати" й його добре всім звисний "скім" "Бі енд О Плен".

Юніійні провідники бажачоки якнайдовше задержати свої ма-гінські посади, створили разом з бґадами тако "кооперацію", що одини другим мали взаімно помагати та вишукувати ріж-них методів для успішної про-дукції. Щоби мати визнаван-ня зі сторони компанії, щоби мати право промовляти від і-мені шапових робітників, щоби мати контроль над всіми робітниками, юніійні лідери в заміну цієї концесії мали помо-гати компанії провадити її інте-реси успішніше і таним кош-том. І на це заведено цей до-штем. І на це заведено цей до-штем. І на це заведено цей до-штем.

"Бі енд О Плен" зробив своє. Лідери юнії показали компанії, що з робітників можна виду-штити багато більше, як до не-го часу видушували. Початок зроблено дуже добрий і корис-ний для компанії, а спеціаль-но для сіенарських шапів, де цей "скім" вперше введено в життя. Але представники сіенар-

ських шапів вже більше недо-вольються самою порадою ю-ніійних лідерів. Вони попри по-ради юніійних лідерів мають і своїх окремих порадників. З юніійними лідерами нараджу-ються, слухають їхніх вказівок а поза те роблять своє. Вже па-ру тижнів тому, як до транс-копінських шапів прибув компа-ніійний експерт і випрацював план. В скорім часі буде заве-дено "Юніт систем", або ин-шими словами — гуртова ро-бота ("піс ворк"). Тут можна видавити з робітників ще боль-ше, як після плану "Бі енд О".

Проти цього плану протесту-ють робітники, але тут протест ні причім, як нема сили. Навіть на мітінгу машинистів, льокалю 484 було переведено цю справу і навіть переведено у-хвалу, що, коли компанія не залишить плану "юніт систем" — то "коперейтив плен" буде зломаний й шаповий комітет відмовиться з цієї "коопера-ції". Коротко кажучи, то "Бі енд О Плен" вже в скорім часі паде в погоні за своїм оргіна-тором Джанстоном.

Ще одна юнія.

Коли в західній Канаді про-вадилася боротьба між т. зв. інтернаціональними юніями і О.В.Ю., то чисто канадійська юнія Canadian Brotherhood of Railway Employees (C.B. of R.E.) зі своїм президентом Мошером лише приглядалася, що з то-го всього вийде. Нарешті, коли обо юні остигли, Мошер почав робити наступ. Пару тижнів тому назад Мошерові органі-затори почали "драйв". Навіть самий Мошер зараз на об'їзді по західній Канаді. Всі члені з О.В.Ю. дуже прихильно від-носяться до С.В. of R.E. Незор-ганізовані десятками вступа-ють до цієї юнії кожного дня. По шапах деякі члені интерна-ціональних юній розносять а-підлітки від С.В. of R.E. Навіть вищі льокальні урядники интер-національних юній говорять от-верто, що прийде час, коли "ми все передіємо до С.В. of R.E." Що з тоб'є всього вийде, то поки що трудно сказати. Але бачучи такий хаос в интер-національній юнії, можна смі-ло сказати, що вони вже все пережили в Канаді і настав час на зорганізуванні нової инду-стріяльній юнії.

С.В. of R.E. — це організація збудована на індустріальних засадах. Покикана вона до життя вісімнадцять років тому назад. Поки-що, вона організує лише робітників в залізнодо-рожних індустріїх, але, як за-знав на одному із своїх мітін-гів президент Мошер, то в скорі-й час вона має поширится й на инші індустрії. С.В. of R.E. є визнаною власниками за-лізних доріг та до цієї пори за-ключила вже багато договорів з компаніями в справі умовин праці для своїх членів, які по-найбільш части працюють по офісах (клерки), звичайні робітники, "фрейт гендлерс" і ин-ші.

С.В. of R.E. є радикаль-нішою від А.Ф.Л., але її можна зробити такою, коли вона ста-не сильнішою. Отже робітники мусять сказати своє слово: або суди, або туди, а юнія мусят бути!

УНДО ХОЧЕ УСУНУТИ З ПРО-ГРАМИ ДОМАГАННЯ "ЗЕМ-ЛЯ БЕЗ ВИКУПУ".

Недавно відбувся у Львові з'їзд т. зв. Народного Коміте-ту, що є Центральним Коміте-том партії УНДО. Замітним на тому з'їзді було то, що велика частина дуже впливових членів УНДО рішучо завивалась за тим, щоби УНДО обстоюва-ло приватну власність і виска-зилось проти тої точки про-грами, де говориться про ре-мельну реформу без викupu.) Комуністична Партія Західної України вже від самого пов-стання УНДО говорить селя-нам, що "земля без викupu" в програмі УНДО, це тільки об-ман.

НАВИЩО СТАЦІЯ.

В Радянському Союзі, на Кавказі, на горі Ельбурс, на височині 5 миль, збудовано мете-реологічну стaцію, що є най-вищою з усіх подібних стaцій в Європі.